

Regiopolitie Friesland
District Midden Friesland
Crime-team

Onderwerp: proces-verbaal van bevindingen

Proces-verbaal nr: 10.05.02.1900.0306

PROCES-VERBAAL

Ik Gjalt Uilke Wijbenga, brigadier van politie, behorende tot de in de kop van dit proces-verbaal vermelde eenheid verklaar het volgende.

Op vrijdag 10 mei 2002, omstreeks 18:00 uur werd ik, uit hoofde van mijn functie als coordinator van voren omschreven eenheid, gebeld door de dienstdoende politie ambtenaar van het Crime-team te Leeuwarden. Deze deelde mij mede dat hij kort daarvoor telefonisch was benaderd door een personeelslid van de penitentiaire inrichting DE MARWEI, gevestigd aan de Holstmeerweg te Leeuwarden. Dit personeelslid was kort daarvoor benaderd door een gedetineerde, in casu de nader in dit proces-verbaal te noemen getuige WETZELS. Wetzels had aan dat personeelslid te kennen gegeven dat hij na aanleiding van de televisie uitzending van Peter R. de Vries d.d. 09 mei 2002, in welke uitzending onder andere werd gesproken over de moord op een Iers meisje in Amsterdam, spijtgevoelens c.q. gevoelens van wroeging had gekregen. Wetzels had namelijk tegen de betreffende bewaarder verteld dat hij het een en ander wist te verklaren over de vorenomschreven, tot op heden, onopgeloste moordzaak. Tevens had Wetzels aan die betreffende bewaarder te kennen gegeven dat hij die avond, in casu vrijdag 10 mei 2002 "wilde praten".

Na aanleiding van vorenstaande nam ik verbalisant op vrijdag 10 mei 2002 telefonisch contact op met de politie Amsterdam in persoon van team leider B. Schagen. In overleg met deze werd besloten dat ik verbalisant mij die avond in genoemde penitentiaire inrichting zou vervoegen, teneinde aldaar een gesprek te hebben met getuige voornoemd c.q. een getuige verklaring van hem op te nemen.

Daartoe begaf ik mij verbalisant op vrijdag 10 mei 2002 om 19:00 uur naar genoemde inrichting. Op vrijdag 10 mei 2002 omstreeks 19:30 uur had ik verbalisant Wijbenga in de penitentiaire inrichting De Marwei een gesprek met:

Bernardus Nicolaas Maria Helena WETZELS

Geboren te Sittard op 19 februari 1959, tijdelijk verblijvende te Leeuwarden, Holstmeerweg nummer 7, 8936 AS (penitentiaire inrichting De Marwei), nader in dit proces-verbaal te noemen als getuige.

Van het met mij gevoerde gesprek met getuige voornoemd, werd door mij verbalisant een proces-verbaal verhoor getuige opgemaakt, welk proces-verbaal door mij ter beschikking werd gesteld aan de politie in Amsterdam.

Volledigheidshalve merk ik verbalisant op dat getuige mij verbalisant verklaarde dat hij een verklaring af wenste te leggen tegen de hem bekende en in zijn verhoor nader genoemde Louis Hagemann. Getuige was hier zeer stellig in. Getuige verklaarde namelijk dat hij, na het zien van de televisie beelden van vorendoelde uitzending van misdaad journalist Peter R. de Vries en in welke uitzending getuige geconfronteerd werd met de intens verdrietige moeder van het vermoorde Ierse meisje, een gevoel van wroeging had gekregen. Voor wat betreft de volledige inhoud van de door getuige afgelegde verklaring wordt verwezen naar het derhalve opgemaakte proces-verbaal verhoor getuige.

Tevens merk ik verbalisant op dat getuige, tijdens het verhoor, op mij verbalisant een indruk maakte dat hij de waarheid sprak. Wel maakte getuige op mij verbalisant een enigszins gespannen indruk. Dit kan onder andere afgeleid worden uit het feit dat getuige, tegelijkertijd met mij verbalisant, alsmede de daar op dat moment eveneens bij aanwezige bewaarder, een sigaret van zijn eigen shag draaide. Terwijl de bewaarder en ik verbalisant de sigaret vervolgens oprookten, stak getuige zijn sigaret niet aan.

Tenslotte merk ik verbalisant op dat getuige op de momenten dat hij aan het woord was, bijna niet stuiten was. Hij ratelde als het ware aan een stuk door. Ik verbalisant, die overigens inhoudelijk niet op de hoogte was met de feiten van onderhavig strafrechtelijk onderzoek, hoefde getuige bijna geen vragen te stellen. Getuige kwam spontaan met het gehele verhaal.

Waarvan door mij op afgelegde ambtsbelofte werd opgemaakt dit proces-verbaal dat ik sloot en ondertekende te Leeuwarden op dinsdag 14 mei 2002.

De verbalisant

G.U. Wijbenga

Regiopolitie Friesland
District Midden Friesland
Crime-team

Onderwerp: verhoor getuige

PROCES - VERBAAL

Ik, Gjalt Uilke Wijbenga, brigadier van politie, behorende tot de in de kop van dit proces-verbaal vermelde eenheid verklaar het volgende:

Op vrijdag 10 mei 2002, omstreeks 19:45 uur bevond ik mij in de penitentiare inrichting De Marwei te Leeuwarden. Aldaar hoorde ik, op diens verzoek, een persoon die mij opgaf te zijn genaamd:

Bernardus Nicolaas Maria Helena WETZELS, geboren te Sittard op 19 februari 1959, tijdelijk verblijvende: penitentiare inrichting De Marwei, te Leeuwarden.

"Ik ben op 17 september 2001 binnengekomen in De Marwei te Leeuwarden. Ik moet hier een vrijheidsstraf uitzitten. Ik word over vier maanden ontslagen. Ik zit hier thans omdat ik veroordeeld ben voor onder andere "ontvoering, afpersing en nog enkele feiten". Ik begrijp dat er, gelet op de sluitingstijd, vandaag niet veel tijd is. Ik begrijp ook van u dat dit gesprek in de nabije toekomst een nader vervolg kan krijgen.

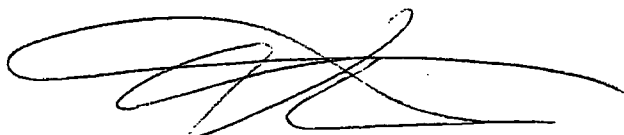
Ik heb gevraagd om thans een gesprek met iemand van de recherche te hebben. Ik zal u verklaren waarom ik dit gesprek wil hebben.

Gisteren, donderdag 9 mei 2002, heb ik in De Marwei gekeken naar het televisie programma van Peter R. de Vries. In dit programma ging het over een bekende van mij. Hij is genaamd Ludwig Frederik Hagemann. Zijn roepnaam is Louis. Ik zal hem verder dan ook Louis noemen.

Ik heb Louis in de gevangenis in Den Bosch leren kennen. U vraagt mij wanneer dat is geweest. Ik weet dat nu niet precies, maar ik denk dat dit ongeveer twaalf jaar geleden is geweest. In elk geval is dit geweest gedurende de periode dat hij in de inrichting in Den Bosch in het huwelijk is getreden. Hij is toen getrouwd met Christine. Ik weet haar achternaam niet. Ik weet wel dat zij in Budel heeft gewoond. Zij woonde daar in de buurt van het cafe De Mat, aan de Grote Markt aldaar. Ik ben zelfs nog als getuige opgetreden. Mijn contact met Louis was goed. Wij werden als het ware vrienden. Ik kreeg een bijnaam van hem. Hij noemde mij "de kip".

Omdat wij een goed contact hadden, vertrouwde Louis mij blijkbaar. Hij heeft mij toen een heleboel dingen verteld welke hij in het verleden had gepleegd. Ik heb zeer zeker niet de indruk dat hij mij dingen heeft verteld omdat hij interessant wilde doen. Ik kan nog vertellen dat het contact mede goed is geworden omdat Louis iemand zocht die goed kon auto rijden. In Brabant sta ik bekend onder de naam "2^e-Nicky Lauda."

Tijdens een van de gesprekken heeft Louis mij verteld dat hij een Engels meisje had koud gemaakt. Ik begreep wel wat hij daarmee bedoelde. Hij had iemand vermoord. Dat zou dus om een Engels meisje gaan. Hij heeft mij niet gezegd waar dat Engels meisje woonachtig was. Hij heeft mij ook gezegd wat hij met het lichaam van dat meisje heeft gedaan. Hij vertelde daarbij dat je op die manier nooit weer wat terug kon vinden. Ik zal u verklaren wat Louis mij precies heeft gezegd. Hij heeft gezegd dat hij het hoofd, de armen en een been van dat meisje in een vriezer heeft gestopt. Nadat deze lichaamsdelen bevroren waren heeft hij deze lichaamsdelen in een zogenaamde jutezak gedaan. Daarna heeft hij die lichaamsdelen met een "vijf kilo hamer" helemaal tot pulver geslagen. Vervolgens heeft hij die tot pulver geslagen lichaamsdelen ergens naar een varkensboerderij gebracht. Daar heeft hij de zak dan wel zakken leeggeschud, waarna de varkens alles hebben opgegeten. Uit het televisie programma

blijkt dat er een romp en een been is gevonden. U vraagt mij of ik zelf tot de conclusie ben gekomen dat er dus derhalve een been, twee armen en een hoofd tot pulver geslagen moet zijn. Ik kan u verklaren dat dit laatste niet het geval is. Ik weet mij duizend (1000%) zeker te herinneren dat Louis mij dit heeft gezegd. Dus dat hij een been, twee armen en een hoofd tot pulver heeft geslagen. Louis heeft mij nooit gezegd wat hij met de romp en het andere been heeft gedaan.

Ik begrijp dat dit slechts een zeer korte uiteenzetting is. U vraagt mij of ik bereid ben om de komende dagen te trachten om alles wat ik mij van Louis kan herinneren in een chronologische volgorde op papier te zetten, zodat in een nader gesprek daar uitgebreid op terug gekomen kan worden. Ik kan u verklaren dat ik daartoe bereid ben.

Nadat ik uit de inrichting in Den Bosch ontslagen ben geworden, heb ik een week lang bij Christine in huis gewoond. Omdat ik in die week zoveel gekke dingen heb gezien bij Christine, besloot ik om weg te gaan. Christine woonde in een eengezinswoning, een zogenaamd rijtjes huis. U vraagt mij het adres. Ik kan u dat niet noemen. Ik kan u er wel zo naar toe rijden. Over Christine kan ik zeggen dat zij een kind heeft. Dat is een dochter. U vraagt mij de naam van dat meisje. Ik weet mij de naam van dat meisje niet te herinneren. Ik schat dat dat meisje toen ongeveer twee (2) jaar oud was. Christien was toen ook nog niet zo oud. Zij was toen ongeveer zeventien (17) of achttien (18) jaar oud. Over de inrichting van het huis in Budel weet ik mij nog te herinneren dat er in de woonkamer een ouder Harley motor tegen de muur stond. Louis was namelijk lid van de Hells-Angels.

Ik kan u vertellen dat ik naar aanleiding van het televisieprogramma wroeging heb gekregen. Ik heb daar die oude Engelse vrouw gezien. Ik kan u ook nog zeggen dat Louis in de loop der jaren behoorlijk is veranderd. In de tijd van dat wij samen in Den Bosch zaten, was Louis niet zo breed c.q. krachtig dan dat hij nu is.

Toen Louis en ik in Den Bosch zaten, zat daar ook vast de broer van de bekende zanger Rene Schumann. Dat was Peter Schumann. Hij is nu president van de Hell's Angels. Hij heeft een cafe in Sittard. Dit cafe heet "Biker-saloon".

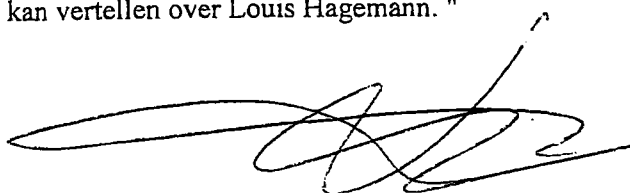
Op een gegeven moment kreeg Peter ruzie met Louis. In die tijd waren Louis en ik voorzitter van de gedetineerden commissie. Na zijn trouwen werd Louis overgeplaatst naar de Rooie Pannen in Veenhuizen. Ik werd daar ook naar toe gestuurd. Dat kwam omdat er tijdens het huwelijksfeest van Louis er in de inrichting het een en ander was misgelopen. Louis moest de volgende ochtend naar de directeur. Daar heeft hij de directeur nog een kopstoot gegeven. Naar aanleiding van die moeilijkheden is Louis overgeplaatst. Omdat ik een goede vriend was van Louis en ik ook op dat feest was geweest, werden wij beide overgeplaatst naar Veenhuizen.

Ook heeft Louis mij wel het een en ander verteld over een eerdere vriendin van hem. Hij heeft mij toen gezegd dat hij een eerdere vriendin en twee koters het licht had uitgeblazen. Daarmee bedoel ik dat hij ook die heeft vermoord. Hij heeft mij niet gezegd hoe hij dat heeft gedaan. Hij heeft toen ook gezegd dat dit wel met meerde zou gaan gebeuren. Volgens mij had die vrouw twee kinderen.

Ik heb gisteren op de televisie een pistool gezien. Ik kan u zeggen dat ik dat pistool waarschijnlijk wel in mijn handen heb gehad. Dat pistool kwam naar voren in Budel. Dat was in de woonkamer van de woning van Christien. Louis had meestal pistolen.

Ik begrijp dat wij omwille van de tijd dit verhaal thans moeten afsluiten. Nogmaals ik ben bereid om in de nabije toekomst een nadere uiteenzetting te geven van mijn ervaringen met Louis. Ik kan u zeggen dat ik dit soort zaken allemaal beter niet had kunnen weten. Echter, nadat ik het televisie programma heb gezien, kreeg ik last van mijn geweten. Dat kwam dus door de Engelse vrouw die al zo lang niets van haar dochter heeft gehoord en die daar dus veel verdriet om heeft.

Ik begrijp dat dit slechts een kort verhaal is wat ik u kan vertellen. Ik begrijp ook wel dat dit verhaal als het ware van de hak op de tak springt. Maar laat dit verhaal een begin zijn van datgene wat ik meen de politie allemaal kan vertellen over Louis Hagemann. "

Nadat de getuige zijn verklaring had doorgelezen, verklaarde hij daarbij te volharden, waarna hij deze verklaring met mij verbalisant ondertekende.

de verbalisant:

G.U. Wijbenga

de getuige:

B.N.M.H. Wetzels

Waarvan door mij op afgelegde ambtsbelofte werd opgemaakt dit proces-verbaal dat ik sloot en ondertekende te Leeuwarden op vrijdag 10 mei 2002.

De verbalisant:

G.U. Wijbenga